

WYKAZ ODPUSTÓW ZUPEŁNYCH:

1. Odpust zyskują członkowie rodziny, która pierwszy raz poświęca się podczas specjalnego obrzędu z udziałem kapłana lub diakona Najświętszemu Sercu Pana Jezusa albo Świętej Rodzinie Jezusa, Maryi i Józefa, jeżeli pobożnie odmawiają modlitwę z tekstu zaaprobowanego, przed wizerunkiem Najświętszego Serca Pana Jezusa lub Świętej Rodziny. - Jest to nowo ustanowiony odpust (w 1999 roku).
2. Pobożne przyjęcie chociażby przez radio lub telewizję błogosławieństwa papieskiego udzielonego Miastu i Światu, czyli *Urbi et Orbi*, byleby wierny pobożnie śledził same obrzędy. Także przyjęcie chociażby przez radio lub telewizję błogosławieństwa papieskiego udzielonego przez biskupa.
3. Pobożny udział w nabożeństwie liturgicznym w dniu powszechnie przeznaczonym na modlitwę w jakimś dobrym celu religijnym (np.: w tygodniu modlitw o jedność chrześcijan, w tygodniu misyjnym, w dniu modlitw o powołania kapłańskie i zakonne, w dniu chorych) jest połączony z odpustem zupełnym.
4. Nawiedzenie i Adoracja Najświętszego Sakramentu trwające pół godziny.
5. Adoracja Najświętszego Sakramentu w Wielki Czwartek podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu po Mszy Wieczerzy Pańskiej, połączona z pobożnym odmówieniem hymnu: *Przed tak wielkim Sakramentem* wraz z modlitwą (hymn ten jest zawsze odmawiany lub śpiewany wspólnie przez wiernych w kościołach parafialnych, uczestniczących w liturgii Wielkiego Czwartku, a modlitwę odmawia kapłan).
6. Pobożny udział w uroczystej procesji eucharystycznej, szczególnie w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej (potocznie nazywanej uroczystością Bożego Ciała), bez względu na to, czy odbywa się w kościele czy poza kościołem.
7. Pobożny udział w liturgicznym obrzędzie zakończenia kongresu eucharystycznego. Nie jest powiedziane czy to ma być kongres diecezjalny, krajowy czy światowy, a więc może być którykolwiek z nich.
8. Przyjęcie Pierwszej Komunii świętej i udział w tym obrzędzie.
9. Przyjęcie Komunii świętej w jakikolwiek piątek Wielkiego Postu połączone z odmówieniem przed wizerunkiem Pana Jezusa Ukrzyżowanego modlitwy: *"Oto ja, o dobry i najśłodszy Jezu, upadam na kolana przed Twoim obliczem i z największą gorliwością ducha proszę Cię i błagam, abyś wszczepił w moje serce najżywsze uczucia wiary, nadziei i miłości oraz prawdziwą skruchę za moje grzechy i silną wolę poprawy. Oto z sercem przepelnionym wielkim uczuciem i z boleścią oglądam w duchu Twoje pięć ran i myślę się w nich zatapiam, pamiętając o tym, dobry Jezu, co już prorok Dawid włożył w Twoje usta: ŹPrzebodli ręce moje i nogi, policzyli wszystkie kości mojej' (Ps 22, 17)".*
10. Uczestniczenie w ćwiczeniach duchowych (np. rekolekcjach), trwających przynajmniej trzy pełne dni.
11. Udział w niektórych obrzędach dopełnianych w tygodniu modlitw o jedność chrześcijaństwa oraz w modlitewnym zakończeniu tego tygodnia.
12. Odpust na godzinę śmierci (szerzej w zagrożeniu niebezpieczeństwem śmierci)

13. Pobożne uczestniczenie w liturgii Wielkiego Piątku połączone z adoracją Krzyża.

14. Pobożne odprawienie Drogi Krzyżowej. Należy zaznaczyć, że dla uzyskania tego odpustu określa się następujące warunki:

a) Nabożeństwo należy odbywać przed stacjami Drogi Krzyżowej prawnie erygowanymi (zgodnie z przepisami liturgicznymi Kościoła).

b) Do erekcji Drogi krzyżowej wymaga się 14 krzyży, przy których zwykle zamieszcza się z pożytkiem dla wiernych tyleż wizerunków przedstawiających stacje jerozolimskie.

c) Według powszechnego zwyczaju Droga Krzyżowa składa się z czternastu pobożnych ćwiczeń, do których dodaje się wezwania modlitewne. Jednak dla odprawienia Drogi krzyżowej wymaga się tylko pobożnego rozważania Męki i Śmierci Pana Jezusa. Nie jest zaś konieczne rozważanie o poszczególnych tajemnicach tych stacji.

d) Wymaga się przechodzenia od jednej stacji do drugiej. Jeżeli praktykę odbywa się publicznie i wszyscy nie mogą się przemieszczać od stacji do stacji bez niedogodności wystarczy, gdy do poszczególnych stacji przechodzi prowadzący, a inni uczestnicy pozostają na swoich miejscach.

e) Ci którzy mają przeszkodę w odprawianiu Drogi Krzyżowej, mogą uzyskać odpust zupełny, jeśli przez kwadrans będą czytać rozważanie o Męce Pańskiej Jezusa Chrystusa.

f) Inne praktyki polegające na rozważaniu Męki i Śmierci Pana Jezusa rozłożonej w czternastu stacjach, zatwierdzone przez kompetentną władzę kościelną, mogą być przyrównane do Drogi Krzyżowej, także co do zyskania odpustów.

g) W Kościele wschodnim, tam gdzie praktyka Drogi Krzyżowej nie jest znana, patriarchowie mogą określić inne pobożne ćwiczenie na pamiątkę Męki i Śmierci Pana Jezusa, w celu uzyskania odpustu.

15. Korzystanie poświęconych przez papieża lub biskupów dewocjonałów połączone z odmówieniem wyznania wiary według jakiejkolwiek formuły zatwierdzonej przez Kościół (np. pacierzowe *Wierzę w Boga*), w dniu uroczystości Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca).

16. Udział wiernego w świętych misjach i wysłuchanie kilku nauk, jeśli jest połączone z uczestnictwem w uroczystym zakończeniu tychże misji.

17. Pobożne odmawianie różańca w kościele lub kaplicy czy w rodzinie albo we wspólnocie zakonnej, w stowarzyszeniu wiernych, zwłaszcza, gdy wielu modli się w jakimś szlachetnym celu. Pod pojęciem modlitwy różańcowej rozumie się piętnaście dziesiątków pozdrowień anielskich: *Zdrowaś Maryjo*, między które włącza się jedno *Ojcze nasz*. Przy każdym dziesiątku należy rozważać tajemnice naszego odkupienia. Różańcem nazywa się także trzecią część całego różańca. Dla uzyskania odpustu zupełnego należy spełnić następujące warunki:

a) Wystarczy odmówić ustnie jedną z trzech części różańca, ale tę część należy odmówić całą, nie można jej przerwać.

b) Z modlitwą ustną należy połączyć rozważanie tajemnic różańcowych.

Przy publicznym odmawianiu różańca należy zapowiadać poszczególne tajemnice według zatwierdzonego zwyczaju miejscowego. Przy prywatnym odmawianiu wystarczy, jeśli wierny łączy z modlitwą ustną rozważanie tajemnic różańcowych.

Kto nie spełnia któregoś z przedstawionych warunków, uzyskuje odpust częściowy. Odpust można zyskać także za pobożny udział w modlitwie różańcowej prowadzonej przez papieża i transmitowanej przy pomocy radia czy telewizji.

18. Pobożne odmawianie hymnu z liturgii obrządku bizantyjskiego *Akathistos* lub modlitwy *Paraclisis* w kościele lub kaplicy, w rodzinie lub we wspólnotie zakonnej, w stowarzyszeniu chrześcijan i ogólnie, gdy wielu modli się o jakiś szlachetny cel. Jeśli chodzi o hymn *Akathistos* to odpust zupełny można zyskać za pobożne odmówienie części tego hymnu, ale już bez przerywania, jak to się czyni zgodnie z prawowitym zwyczajem.

19. Pobożny udział w publicznym śpiewie lub recytacji, w dniu pierwszym stycznia każdego roku, hymnu: *"O Stworzycielu Duchu, przyjdź, nawiedź dusz wiernych Tobie krąg niebieską łaskę zesłać racz, sercom, co dziełem są Twych rąk. * Pocieszycielem jesteś zwan i Najwyższego Boga dar, Tyś namaszczeniem naszych dusz, źródło żywy, miłość, ognia żar. * Ty darzysz łaską siedemkroć, bo moc z prawicy Boga masz, przez Ojca obiecany nam, mową wzbogacasz język nasz. * Światłem rozjaśnij naszą myśl, w sercu nam miłość świętą wlej i wątłą słabość naszych ciał pokrzep stałością mocy Twojej. * Nieprzyjaciela odpędź w dal i Twym pokojem obdarz wraz, Niech w drodze za przewodem Twym minie zło, co kusi nas. * Daj nam przez Ciebie Ojca znać, daj, by i Syn poznany był i Ciebie, jedno tchnienie Dwóch, niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen"*.

20. Udział w publicznym śpiewie lub recytacji hymnu: *O Stworzycielu Duchu, przyjdź* w uroczystość Zesłania Ducha Świętego.

21. Udział w publicznym śpiewie lub recytacji hymnu *Ciebie, Boże wysławiamy (Te Deum laudamus)* w dniu 31 grudnia, w celu podziękowania Bogu za dobrodziejstwa otrzymane w całym roku.

22. Celebrowanie Mszy świętej prymicyjnej z udziałem ludu o ustalonej godzinie, i uczestnictwo w tej Mszy św.

23. Celebrowanie Mszy świętej jubileuszowej z okazji 25, 50 i 60 - lecia święceń kapłańskich, połączone z odnowieniem wobec Boga postanowienia o wiernym wypełnianiu obowiązków swego powołania.

Celebrowanie Mszy świętej jubileuszowej z okazji 25, 40 i 50 - lecia święceń biskupich połączone z odnowieniem wobec Boga postanowienia o wiernym wypełnianiu obowiązków swojego stanu.

24. Pobożne uczestniczenie wiernego we Mszy świętej jubileuszowej z okazji święceń kapłańskich (25, 50, 60 - lecie) lub biskupich (25, 40, 50 - lecie).

25. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych w czasie liturgii Wigilii Paschalnej, czyli w Wielką Sobotę wieczorem. Formuła przyrzeczeń musi być zatwierdzona przez Kościół.

26. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych w rocznicę swojego chrztu. Formuła przyrzeczeń musi być zatwierdzona przez Kościół.

27. Pobożne nawiedzenie cmentarza w dniach 1-8 listopada połączone z modlitwą za zmarłych. Uwaga! Ten odpust można uzyskać jedynie dla zmarłych cierpiących w czyśćcu - nie można go ofiarować za siebie.

28. Odpust zupełny dla wiernych zmarłych udzielany jest za pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy w dniu Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych (2

listopada). Dla zyskania tego odpustu należy odmówić *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga* - można się modlić na przemian z osobą towarzyszącą, albo śledzić modlitwę myślą, gdy ktoś odmawia, także w radio lub w telewizji, jeżeli ktoś sam nie może czytać.

29. Czytanie Pisma Świętego, przez przynajmniej pół godziny, z czcią należną Słowu Bożemu i traktowanie tego czytania jako lektury duchowej. Tekst Pisma Świętego musi być zatwierdzony przez kompetentną władzę.

30. Pobożne nawiedzenie kościoła, w którym odbywa się synod diecezjalny, połączone z odmówieniem modlitwy *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*.

31. Pobożne uczestniczenie w liturgii sprawowanej przez biskupa podczas wizytacji kanonicznej.

32. Pielgrzymka razem ze wspólnotą do jednej z czterech bazylik patriarchalnych w Rzymie, a jeśli indywidualnie, to połączona ze wzbudzeniem aktu synowskiego poddania papieżowi. Zawsze też należy odmówić modlitwę *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*.

33. Nawiedzenie bazyliki mniejszej połączone z odmówieniem modlitwy *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*: **a)** w dniu uroczystości Świętych Apostołów Piotra i Pawła; **b)** w dniu tytułu bazyliki mniejszej; **c)** w dniu 2 sierpnia, to jest w dniu odpustu *Porcjunkuli*; **d)** raz w roku w dniu wybranym przez wiernego.

34. Pobożne nawiedzenie kościoła katedralnego połączone z odmówieniem modlitwy *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*: **a)** w dniu uroczystości Świętych Apostołów Piotra i Pawła; **b)** w dniu tytułu kościoła katedralnego; **c)** w dniu sprawowania liturgii w katedrze św. Piotra **d)** w dniu poświęcenia arcybazyliki Najświętszego Zbawiciela; **e)** w dniu 2 sierpnia, to jest w dniu odpustu *Porcjunkuli*. Ten sam odpust można zyskać w kościele konkatedralnym, jeśli taki jest, chociażby nie był on kościołem parafialnym.

35. Nawiedzenie sanktuarium diecezjalnego, krajowego lub międzynarodowego ustanowionego przez kompetentną władzę i odmówienie tam modlitwy *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*, w następujące dni: **a)** w dniu uroczystości sanktuarium; **b)** w dniu wybranym przez wiernego raz w roku; **c)** w dniu dokonywania zbiorowej pielgrzymki.

36. Nawiedzenie kościoła parafialnego w dniu: święta tytułu tego kościoła oraz 2 sierpnia, to jest w dniu odpustu *Porcjunkuli*. Należy także odmówić modlitwę *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*.

37. W dniu 2 sierpnia, gdy przypada odpust *Porcjunkuli* w bazylicie mniejszej, w kościołach katedralnych i parafialnych można uzyskać odpust *Porcjunkuli*, jeśli się odmówi modlitwę *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*.

38. Pobożne nawiedzenie kościoła lub ołtarza w dniu jego poświęcenia połączone z odmówieniem modlitwy *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*.

39. Nawiedzenie kościoła lub kaplicy zakonów, zgromadzeń zakonnych, instytutów życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostołskiego w dniu poświęconym ich założycielowi, połączone z odmówieniem modlitwy *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*.

40. Nawiedzenie kościoła stacyjnego w Rzymie w dniach określonych w Mszale Rzymskim. Odpust jest zupełny, gdy chrześcijanin bierze udział w modlitwach porannych bądź wieczornych w tym kościele.

(41. Udział w nabożeństwie *Gorzkich Żali*. Odpust zupełny tylko dla wiernych w

Polsce. - dlatego nie jest ujęty w ogólnym wykazie odpustów. Odpust ten można zyskać raz w tygodniu w okresie Wielkiego Postu przy jednoczesnym wypełnieniu wszystkich warunków koniecznych do uzyskiwaniu wszystkich innych odpustów zupełnych).

Odpusty zupełne, które można zyskiwać codziennie:

(Według Enchiridion Indulgentiarum. Normae et Concessionones, quarta editio, Libreria Editrice Vaticana 1999.)

1. Za pobożne odmówienie cząstki Różańca Świętego, w sposób ciągły, z rozważaniem tajemnic różańcowych, w kościele albo w kaplicy albo rodzinie albo we wspólnocie zakonnej, we wspólnocie wiernych, zwłaszcza gdy wiele osób gromadzi się w jakimś szlachetnym celu (n. 17, § 1, 1o).
2. Za czytanie Pisma Świętego z czcią należną Słowu Bożemu i na sposób lektury duchowej przynajmniej przez pół godziny z tekstu zatwierdzonego przez władzę kościelną (n. 30, § 1). Kto nie może czytać osobiście, wystarczy gdy słucha czytającego nawet przez środki audiowizualne (n. 30, § 2).
3. Za nawiedzenie i adorowanie Najświętszego Sakramentu przez pół godziny (n. 7, § 1, 1o).
4. Za pobożne odprawienie Drogi Krzyżowej - przed stacjami prawnie erygowanymi - połączone z rozważaniem Męki i Śmierci Chrystusa - i przechodzeniem od stacji do stacji; w publicznym odprawianiu wystarczy przechodzenie prowadzącego (n. 13, 2o). Prawnie przeszkodzeni mogą przez kwadrans czytać i rozważać Mękę Pańską (n. 13, 2o, 1).
5. Za pobożnie odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego w kościele lub kaplicy wobec Najświętszego Sakramentu publicznie wystawionego lub przechowywanego w tabernakulum. Jeżeli wierny z powodu choroby lub innej słusznej racji nie może wyjść z domu, ale odmówi Koronkę do Miłosierdzia Bożego z ufnością i z pragnieniem miłosierdzia dla siebie oraz gotowością okazania go innym, pod zwykłymi warunkami również zyskuje odpust zupełny (Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 12.01.2002 dotyczy całego terytorium Polski).